

אורה ביתית

בנתניה, סירבו קייטנים בידואים מה נגב, שהתאכסנו בבית מלון, לישון על מיטות, הסכימו לבסוף לישון על המדרגים, בתנאי שיהיו מונחים על הרצפה.

לא מוב לא כסף

במבוקר, אוטרליה, נתבע מנהל בית ספר לריקודים להחזיר את שכר-הלימוד שגבה מאשה פיסחת, לאחר שלא הציגה ללמד אותה לרקוד.

עד 120

באלבאמה, ארצות-הברית, נידון קובני חוב באשמת נהיגה במצב של שכרות לשלילת רשיון-נהיגתו לתקופה של 100 שנה.

בהרונות הבושם

ברצליה, ביקש אדם בבית-מרקחת מיורדים לרחיצת בתו הקטנה, קיבל במקום חומצה גפרתנית.

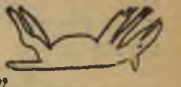
עיר ועריה

בסבאן, ארמניה, לאחר שייבשו אגם לצורכי חקלאות חדישה, גילו בתחתיתו עיר עתיקה מלפני שלושת אלפי שנה.

1 + 999

בתיאביב, לאחר שרשיות מקומיות סירבו לסלק פגרי חיות ועופות היו מוזנחים בכבישים, פורסמה הוראה מטעם המטה הארצי של המשטרה, כי להבא יאלצו לעסוק בכך שוטרים בתפקיד.

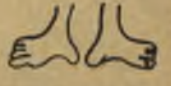
שפני נסיון

בלונדון, אנגליה, הזמינה חברה לייצור תרופות משתתפים להפלת-עיוניגים בייס התיכון חיים אין כסף, בתנאי שיחלו בדרך במחלת-הים.

הפנדרר הזך יחף

בפילדלפיה, ארצות-הברית, התייצב הי שוטר תומס קלי לבערות בבגדים אורחיים, אחרי שגבה אתו כשהיה בדרכו למשטרה.

שורזוריה

במדירה, ספרד, פרצה שעורוריה ציבורית, כאשר התגלה כי לוחם-השחרים המפורסם אנטוניו אורדוניו גבר על השוטר הודות לניסור קרינהם, שנעשה לפי הזמנה בחוות-הגידול, ושפנז ביכולתם של השחרים ללוחם כהלכה.

ליר מנוחה

במירלטון, ארצות הברית, קרא הקטר קבול בעתון הבוקר, כי באמצע הלילה התגנב אדם זר לדירתו של קבול, התפשט ונכנס לתוך המיטה, ממנה הוצא על-ידי המשטרה, שהוצקה למקום בצעקויות של הגברת קבול.

טבע דימם סוריאליסטי של דמיטרי קראסנופאכצב

סוריאליזם — ריאליזם = אבסטרקטיזם

שתצליח להגיע לביקור בארצות-הברית. ההזדמנויות לא חסרו. עזר לפני חמש שנים, נדמה היה כי ההזדמנות הגדולה באה. טובה השתתפה או בשתי תחרויות ארציות לזימרה. תחרות אחת נערכה באוהל והשניה, על שם מרים אנדרסן, נתקיימה בבית ציוני אמריקה ביוזמת מארגני קרן נורמן. בשתיהן זכתה במקום ראשון ובתשבות מרובות. אך לא יותר מזה. היא המשיכה להופיע בערבי זימרה בערים ובהתישבות העובדות. להקליט שירי ילדים רבים, ולחכות להזדמנות גורלית.

בת חמש היתה טובה, ילידת פולין, כשי הסתיימה המלחמה והיא הוזמנה להופיע כסוליסטית בנושף-ענק שנערך לרגל סיום המלחמה ובו השתתפה מקהלה של 500 מבוגרים. אז החלה הקאריירה המבטיחה שלה.

בגיל 17 נישאה טובה לאתלט המצטיין מראשון לציון, אמציה פרשקובסקי-פורת. כולם ניבאו כי הזמרת תצא בדימוס, תתי מסר לסרדים ולקדרות במטבח ביתה. כולם — מלבד בעלה, שעודד אותה להמשיך.

כבר אותה שנה, בליג בעומרי, הופיעה טובה במינחה לילדים בבית הבימה. בין זה צופים נכה גם סוכן חברת התקליטים דקה שביקר בארץ. הוא התקשר עם הזמרת, הציע לה להקליט כמה משיריה. השבוע הגיע לישראל התקליט ארוך-הנגן, המכיל 14 שיריילדים עבריים. בסי ניף הלונדוני של דקה שמעו את קולה של טובה מעל גבי סרטייה-הקלטה אשר שלחה להם, הזמינו אותה מיד לבוא ול-הקליט שורה של שיריילדים, שירי עמים וקסעי אופרה.

השבוע יצא ללונדון אמציה פורת, כדי להכשיר את הקרקע לאשתו, שהוזמנה לסירוב בכמה ארצות אירופה, שם תזמר ו-תקליט שירים בעשר שפות. ההזדמנות זו עשויה הזמרת להיזכר בהזמנתו של סריליבן ולהמשיך את סירה — באמריקה. אם זה יתאים, כמובן, ללוח-הזמנים שלה.

אמנים צעירים כמו יורי אסטיליאב (35), מעטר ספרים ושבונונים, דימיטרי קראסנופאכצב (35), צייר מודעות סרטים, נאטאשה אגורשינה (34) ואנאטילי זחאראב, שהקדישו את כל זמנם הפני לעיצור בדים אבסטרקטיים וסוריאליסטיים.

יותר משגילו אמנים אלה מקוריות בטו, גילו העזה ורצון עמוק לחיפוש דרך חדשה. רק פאבלו פילונוב, אמן מוזר שנפיטר לפני תשע-עשר שנה בלנינגרד, השי איר אחרי ירושה של ממש — שלוש מאות ציורי שמן בסיגנון שעדיין אין לו שם. במותו השאיר פילונוב צהאה שתמור נותנו תוחקנה בידי אחרות, עד שמוזיאון ממלכתי סובייטי יואיל לקבלם. צהאה כזו נראתה מודה ובלתי-מובנת ברוסיה של סטאלין. היום אין היא מזורה ואף לא בלתי מוכנת. המוזיאון הממלכתי של-לנגרד ביקש וקיבל מאחתו של פילונוב 50 תמונות.

זמרה זורת קטנה אחת

בשעה שבמסדרונות בית ציוני אמריקה הצטופפו עשרות אמנים מקצועיים וחובבים, שביקשו הזדמנות לנסות את מזלם במיבחן, לצאת לסירוב בארצות-הברית עם אד סוליבן הגדול, נתקבל במזכירות הבית מכתב מדהים. "אני מצטערת שאינני יכולה להיענות ל-הזמנתו של מד סוליבן להצטרף למסע כיוון שהזמן אינו מתאים לי. עשמת להופיע במסגרת תוכניתו בכל הזדמנות אחרת, נאמר במכתב. הכותבת היתה הזמרת הישראליה קטנת-הקומה טובה פורת (21), ש-כבשה לפני שנתיים את ליבו של סוליבן הגדול, כשזימרה אריה מתוך האופרה לה-טראויטה, במיבחן בו התלבטה בין מאות מועמדים ישראליים.

סוליבן לא רגז. הוא ציחה לכתוב לזמרת הצעירה כי הוא מצטער על שאינה יכולה לצאת לארצות-הברית, להופיע בתכניתו, הסכים לשתתף בתכנית זו בכל עת

זמרת פורת ליד תקליט של עצמה

הזדמנות + כישרון = הצלחה

אמנות

ציור

מחבוא - למוזיאון

מרכזי האמנות המודרנית בפאריס, ניו יורק ולונדון הפנו השבוע את מבטם מדרחה כשנתגלה לעולם, ששלהבת האמנות המודרנית לא כבתה בבית המועצה, למרות סילוני המים שהותזו עליה בידי כביאים מסוגו של זידאנוב ושותפיו.

מעטים זוכרים היום ששנות המהפכה הבורשביקית הפכו את רוסיה של שנות 1917-20 לאחד ממרכזי האמנות המודרנית בעולם. הפוטוריזם, הסוריאליזם והאבסטרקט קט נוסח קאנדיסקי משלו בכיפה; שאגאל שימש אפילו כשר-האמנות באחד ממחוזות הרפובליקה הסובייטית.

תור הזהב המודרני לא האריך ימים, ו-עוד לפני עליית סטאלין לשלטון כבר פניה את מקומו לריאליזם, שהפך בהדרגה לסוג-יאליסטי. קשה היה לאמנים המפיצים סביבם ריח של מרדות להסתגל למחשבה, שדיקטטורה של הפרולטריון אינה יכולה להתפשט עם זרמים וסיגנונות שונים. אך ב-רצ בו קיבל הריאליזם הסוציאליסטי את הגושפנקה הרשמית, פסו שאר הסיגנונות ודרכי-הביטוי האמנותיים מן העולם, נחסמה בפניהם הדרך למוזיאונים הלא-מיימ, לתערוכות, להוצאות הספרים הממלכתיות ול-מוסדות ההוראה. לפני האמן הסובייטי חזרה מדה הברירה: ריאליזם סוציאליסטי או תורה למעמד העמלים — בתעשייה ובחקלאות.

הקרה לא הפשיר. משך שלושים שנה, עד הרמת מסך הברזל בידי חרושצ'וב, שלט הריאליזם הסוציאליסטי ביד חזקה ובזרוע נטויה, ואפילו עליית הטמפרטורה עם הרמת המסך, שהפשירה קרחונים במדינות, ביחסי עמים, בספרות ובמוסיקה, לא הצליחה להפשיר את הקרח שהגליו על מעטה האמנות הפלסטית. כל מבקרי האמנות בעולם, יחד עם המומחים המיקצועיים לבעיות ברית-המועצות היו תמימי-דיעה ש-לאמנות המודרנית לא נשאר ברוסיה שריד.

השבוע גילה אלכסנדר מהרשק, כתב השי-ביעון האמריקאי לניו-יורק, שגחלים בודדות של אמנות מודרנית לחשו כל הזמן. בי-סידרת צילומים ציבעוניים נתן לעולם ל-הציץ לראשונה בנסיונות חלושים — שי-ניזונו מספרי רפרודוקציות ומקסעי-עיתונות — ליצור ציור מודרני מהסוג המקובל במערב. התברר, שאמנים מקובלים, חברים מכו-בדים באיגוד הציירים הסובייטי, היו חיים כפולים. באופן רשמי ציירו ריאליזם סוציאליסטי שאותו הציגו בתערוכות ועליו קיבלו פרסים ושכר ביד רחבה; ואילו במחתרת, הרחק מעיני צופים סקרניים ומ-בקרים רשמיים, ציירו כאחת נפשם.

רוברט פאלק, שנפטר בשנת 1957, פרק עול בצבעים קונטרסטים ומשיכות מכוול מודרניות בסיגנון פוסט-אימפרסיוניסטי חריף שהיה בו תערובת של סאזאן ובראק. אלכ-סנדר טישלר, שהותקף בשנת 1935 על טיטיות פורמליסטיות וזנח את הציור הרשמי כדי להתמסר לתפאורות תיאטרון, השאיר אח-ריו ירושה של ציורים רומנטיים ביוסח התקופה הכחולה של סיאסא. נתגלו גם